

פינת נען

פזרים
גיליון 2 - פברואר 2021 - פזרים

חג שמחה נען!

מי הזיז את הפזרים שלי? ^{אור}

הברמנים - המחסנות
המתחפשים - המבשלות
גיליון חג גדוש בתופינים ובמגדנות

נען חוגגת תשעים

מחלנה של מנהלת הקהילה

געגועי לפואיה

מערב פרוע או כל נושא שלא יהיה, במסיבה הזו אף חבר אינו חף מאהבה - לכולם שמור חיבוק אמיץ מדיף ריח אלכוהול וזיעה - חלון זמן קצוב שנפתח ללילה ואז נסגר, משאיר מאחוריו רסיסי זיכרונות מעומעמים של הכול מותר - תחזירו לי את הפורים שלי

באמת שכחנו או שהעדפנו לא לזכור. וזה חסר. חסר כל כך כבר שנה. הלילה המיוחד הזה, לילה של אסקפיזם טהור ומענג.

כבר שנה שאנחנו עם עצמנו, בלי הפסקה. עם הג'ינס הפשוט והחולצה המרופטת, עם הזהות הזו שלא משתנה ולא מתחלפת. מייחלים למשהו לצפות לו, לאיזו מסיבת פורים שתציל אותנו מעצמנו ולו ללילה אחד. מצפים למשהו לעשות, למישהו לאהוב. ללא תנאי. מביטים בגעגוע בדלעת שבחנייה, ומקווים שבעוד שנה מהיום היא תהפוך לכרכרה מפוארת שתסחף אותנו ברונדו לחדר האוכל.

עוד שזה יקרה, סנדל הזכוכית קבור עמוק בארון, ממתין למשהו לעשות, למישהו לאהוב ולמסיבת פורים בחדר האוכל שבה יוכל למצוא את זו שהוא מצפה לה.

ג'ורג וושינגטון אמר את זה מדויק: "שלושה הם עיקרי האושר: משהו לעשות, מישהו לאהוב ומשהו לצפות לו". על אותם שלושה עיקרי אושר עומדת מסיבת פורים קיבוצית.

"משהו לעשות" - ראשית מעשה במחשבה תחילה - מה יהיה נושא המסיבה? יום שישי ה-13, שחור לבן, השטיח האדום, פנטזיה, מערב פרוע, מהאגדות, מהסרטים, גיבורי ילדות, מעל המים, מתחת למים, שנות השמונים, התשעים או אולי שנות האלפיים. די.ג'יי מעולה, צלם, וגם צלם מגנטיים, שישאר משהו לשים על המקרר כן?, להזמין מספיק שתייה, שלחברים לא יהיה על מה להתלונן. מחסן תחפושות סגור/פתוח, תחפושת מוגזמת שתעשה קצת רוח, שתי רחבות לצעירים ולצעירים ברוחם, הם אמנם חלודים, אך עוד לא נס ליחם. תחפושת מקורית, שווה לנסות, אולי הפעם ננצח את אלון ניקסון בתחרות תחפושות.

"מישהו לאהוב" - במסיבת פורים חבר יקר, כל אחד עושה את הלב מאושר. אין חבר שהוא חף מאהבה, כולם אוהבים את כולם במסיבה; זה שרבת איתו בכיתה ט', זו שהילד שלה הציק לבן שלך, החברה שממנה התרחקת והחבר לשעבר. לכולם את נותנת חיבוק אמיץ מדיף ריח אלכוהול וזיעה, לכולם אתה לוחש באוזן שאתה אוהב אותם, אבל ממש.

"משהו לצפות לו" - זו התרגשות שנבנית בלי שנרגיש. האפשרות הזו להיות מישהו אחר ולו ללילה אחד, קוסמת לכולנו. לקלף מאיתנו את היום-יומיות, את הג'ינס הפשוט והחולצה המרופטת, להשיל את הזהות וללבוש אחת בזהות. זהות של שורה הכול מותר כי "מה שקורה בפורים - נשאר בפורים". מעין חלון זמן שנפתח לשעות קצובות ואז נסגר, משאיר מאחוריו רסיסי זיכרונות מעומעמים שאולי

רעיה בן אברהם

תוכן

3	היי הג'יפ הטור של מנהלת הקהילה
4	ביקור בית אצל משפחת שגב
5	אוסף פרטי שר המטבעות: צור טל
6	סיר הסירים פרויקט סירי לידה בנען
10	המחסנות בעם קומנדו הקורונה שלנו
12	אוצרות הארכיון תעלומת ריקוד המים
15	לא דיברנו עוד על אהבה גבי אולמן נאור ויאיר אשל נכנסים בוולנטינוס
16	שאל בני ונען תשבץ הגיון מקומי
17	רשות הדיבור חברים כותבים
18	מדור בריאות ענת סוקלסקי מרימה לפרג
19	חדשות המחנה הנוי עבר דירה
20	ריאה ירוקה אייל מצליח על נשף פורים בטבע
22	חופשי על הבר הברמנים המיתולוגיים מתגעגעים

מאחורי הקלעים של צילום השער:
לברומרים הייתה אורה ושמחה. גדעון ואוריה במבצע חילוץ הירואי של שרידי החג. נרשמה הצלחה.
צילום: גלית יערי
סטיילינג: מחסן תחפושות נען ומשפחת גליקמן

ביד ימין

מהעוצר הלילי הזה שום אסתר לא תחלץ אותנו, ושום משתה פורק עול לא יקרע את חדר האוכל הגדול. או הקטן. תוקעים בייאוש עוד אוזן המן. פרג מביך בין השניים הקדמיות, בעצם מי רואה, אנחנו עם מסכות. אבל היי, פורים. ואיזו שמחה פנימית קדמונית בכל זאת משתחררת למחזור הדם. מרימה ראש ממגילת ימי החול, בודקת במראה אם קמטי הצחוק עדיין שם. לפחות לקרוא מותר (בינתיים) גם בלי דרכון ירוק. אז ליקטנו לכם גיליון חגיגי, כמו משלוח מנות, שיש בו מכל טוב - ברמנים מיתולוגיים ומחסנות אמיתיות בלי תחפושות, תעלומה אחת בשביל המתח, פרויקט נשי שפועל בשטח, מתכונים מעולים וזחלים מתעתעים ומשפחה אחת קרועה מהחיים. ניסינו לשמח ולעשות לכם גוד-טיים לשעה קלה, במרחבי החצר והקהילה. האופטימיות כאן, גם עם חמצן דליל ונגיף מעופש. הבה נרעישה רש רש רש.

נתראה בגיליון פסח, מוזמנים להפציץ אותנו ברעיונות.

שלכם מהפינה, הבנות

עורכת: עפרי קרן
עורכת לשון: מיה קסטרו
עורכת גרפית: שי קופיט
מפיקה ראשית: גיל גלוטמן
צלמת: גלית יערי
דפוס: א.ג. הדפסות

האוסף: מטבעות מנדט, מהשנים 1927-1946, שטרות ישראל, משנת 1948 ואילך

מתי ואיך התחלת לאסוף?

"כשהייתי בן 13 מצאתי במזבלה של נען שקית מלאה מטבעות. זה בעצם תחילתו של אוסף המטבעות. בהמשך עברתי גם לשטרות. לפני כן אספתי מפתחות, מחזיקי מפתחות ומפיות. עמליה אוראל, שהייתה מטפלת שלנו, חילקה בימי שישי מפיות לילדים שהתנהגו יפה. ככה הגעתי לאספנות. זה ג'וק לכל דבר."

איך משיגים פריטים חדשים לאוסף?

"ישנם אספנים בכל הארץ ומתקיימים מפגשים של עמותת אספני שטרות ומטבעות בישראל. במפגשים האלה אפשר להחליף, לקנות ולמכור. היום אפשר כמובן גם לקנות באתרים כמו eBay ו-AliExpress."

פריט מיוחד שיש לך באוסף:

"קיבלתי מחבר למילואים פריט נדיר יחסית - שטר של 50 לירות משנת 1952, שווה ערך למשכורת חודשית."

איך מארגנים אוסף שטרות?

"כמו באיסוף בולים, גם שטרות אפשר לסדר לפי ארצות מוצא או לפי נושאים. לכל סדרת שטרות יש נושא, זה יכול להיות נופים, דמויות, אישים, בעלי חיים, כלי תחבורה ועוד. יש גם שטרות ומטבעות שיש בהם טעויות (שינוי בצבע השטר, תזוזה במיקום הפריטים על השטר, כיתוב חסר וכו')."

אילו יכולת לבקש (ולקבל) שטר אחד - איזה שטר היית מבקש?

"שטר הפנטזיה שלי ושל כל אספן שטרות ישראל הוא 100 פאונד (שיצא בין השנים 1927-1942). יש רק שבע יחידות של השטר הזה בכל העולם. אחד מהם שמור במוזאון בנק ישראל בירושלים."

אילו תכונות דרושות לדעתך לאספן?

"שלוש תכונות: סקרנות, התמדה וסבלנות."

אילו אוספים נוספים מעניינים אותך?

"אני מתעניין באוספים בכלל, והייתי שמח להכיר אוספים של אנשים אחרים."

"חוץ מזה חלק מהעניין באספנות זה לשתף. אז אני מזמין את כל מי שמתעניין לבוא ולהתרשם מהאוסף."

יש לכם אוסף מעניין?

שתפו אותנו: pinatnaan1@gmail.com

איפה תהיו עוד 20 שנה?
"ניהנה עם הנכדים בנען"
זוהר: "אני רוצה להיות מורה"

מוטו משפחתי?
"רגע, רק שנייה, כבר בא, תכף,
עוד 5 דקות, רגע"

הפינה האהובה בבית?
"הסלון הרועש והמשפחתי כל כך, מקום הבילוי המשותף"

חמישה דברים שתיקחו איתכם לאי בודד?
"גרדן לגב, ממתקים, דיאט קולה, טאקי, גרדן לגב רזרבי"

חלוקת התפקידים בבית?
"ליאת עושה הכול (פה ושם זוכה לעזרה) ותומר עושה את השאר (בעיקר כולבו, בעשר דקות התהילה לפני שעת הסגירה). זוהר עוזרת עם הכביסה, דורון עוזר בסידור הבית, אור לפעמים לא מפריע"

מה עושים בשבת?
"משלימים שעות שינה של כל השבוע. קמים לטקס הכנת לחם מטוגן. לפעמים מטיילים בסביבת הקיבוץ או מרחיקים יותר, לפעמים נוסעים לבקר את סבא וסבתא בקיבוץ דורות"

הגזברית מתקשרת לבשר שנכנס לכם מיליון ₪ לתקציב. מה תעשו איתו?
"את רוב הכסף נתרום לעמותה לקידום ועידוד ילדים מאוכלוסיות שונות הסובלים מהשתייכות למשפחת שגב"

חיית מחמד?
"עדיין מתאוששים מלכתו בטרם עת (17) של כלבנו המיתולוגי בנצי. ביתיים מטפחים חתולה, כמה עורבים ואינספור חולדים המכונים חפרפרות"

טוק-טוק. מי בבית?
ליאת (46) מדריכה בחינוך החברתי, תומר (47) שורד בנען-דן ג'יין, אור (12) מזמזם בזום בכיתה ו', דורון (9) בכיתה ד', עושה חיל בלימודים, זוהר (6¼) בכיתה א', נסיכה.

איפה גרים?
"בשכונת דקלים, בפינה הצפון מערבית של הקיבוץ. שומרים על השער וחולמים שיום אחד הוא ייקרא על שמנו. אוהבים את השכונה ואת דייריה"

מה אוכלים בארוחת ערב?
"יושבים כולם יחד ואוכלים קינוח ולפעמים ההורים מכריחים אותנו גם לאכול אוכל לפני (סלט, ביצה, מרק)"

עיסוקים ספורטיביים?
"אור ג'ודוקא, דורון כדורסלן וזוהר רוקדת. ליאת ותומר צופים כבר שנים בחדשות הספורט"

מי מתעורר ראשון בבוקר?
"תומר מתעורר ראשון, מעיר את ליאת וחוזר לישון. ליאת מעירה את הילדים"

על מה רבים?
"על כל מה שאפשר ולפעמים גם על דברים שלא"

פרט טריוויה שלא יודעים עליכם?
"ליאת ותומר ביחד מהצבא (שבטה, תותחנים). לקח 13 שנים עד שהגיעה החתונה, וגם אז זה קרה ב-1 באפריל. עד היום לא בטוח אם זה אמיתי או מתיחה"

לאן חולמים לטוס?
"תומר לאנטארקטיקה. ליאת לסהרה"

מדובר במיזם קהילתי מחמם לב ובטן, שהתפשט ברחבי הארץ ופועל גם בנען • יולדות טריות מקבלות הביתה ארוחות מפנקות שבישלו עבורן מתנדבות • רשת תמיכה נשית שמצליחה להקל, לרגש ולייצר חיבורים מפתיעים • הכירו את "סירי לידה" - משלוח המנות שעובד חזק לאורך השנה כולה, לא רק בפורים

"אני כמו בלשית. רואה מישהי עם בטן, ומחכה לשמוע שהיא ילדה, או לקרוא בדף מידע או לראות אותה עם עגלה", אומרת שחר אברמסון אדלר, ציידת ההריוניות, ומנהלת קבוצת "סירי לידה" בנען. המחנה כידוע גדול, מצוות פרו ורבו, ברוך השם, מיושמת כהלכה, ואסור להירדם בשמירה, שחלילה לא תחמוק מהרדאר יולדת טרייה חמושה במנשא. ככה זה כשאת מתפעלת, בהתנדבות ובאהבה, רשת תמיכה מקומית עבור היולדות טרוטות העיניים, אלו שרק חזרו הביתה עם תינוק חדש ונעות על הרצף של התרגשות מטורפת, עייפות מפרקת, הנקות, בקבוקים, כביסות, ילדים ובכלל - החיים. מיזם "סירי לידה" מתקיים ברחבי הארץ בישובים רבים, בערים, בשכונות ובקהילות דתיות וחילוניות. לכל קבוצה יש מנהלת שמתאימה את הפרויקט לאופי של המקום. המכנה המשותף אחיד: לתפעל מערך מתנדבות שמתגייסות לבשל עבור היולדת ובני משפחתה בשבועות הראשונים והמאתגרים.

בנען פועל הפרויקט בצנעה ובהתמדה כבר כמעט ארבע שנים. "יצא לי לפגוש בו בכמה מקומות ורציתי להרים אותו גם אצלנו", מספרת שחר (40), נשואה לאסף, אמא של אוריה, יותם ועומר, גננת במקצועה וכיום מנהלת הגיל הרך בקיבוץ

כפר מנחם. היא גישה, התלבטה ולקח לה זמן להתבשל ולקבל רעיונות ממנהלות קבוצות.

"הפסימיסטים אמרו לי שזה לא ילך פה. שלא יהיו מתנדבות לבישולים ושנשים לא ירצו שייכנסו להן לפרטיות ויבשלו להן. טלי אהרונסון עזרה לי להרים את זה בתחילת הדרך. היא פתחה קבוצה ובנינו הכול יחד, ועם הזמן זה נהיה פרויקט שלי. אסף עיצב את הפלייר, רועי גלוטמן הדפיס את הפוסטרים ופזרתי אותם ברחבי הקיבוץ". היולדת הראשונה שקיבלה ארוחה הביתה וחנכה את מערך התמיכה הנשי הייתה הילה יערי, אי שם באפריל 2017. "היא נתקלה בפוסטר, פנתה אליי ושאלה אם אפשר". לאט-לאט עשתה השמועה את שלה וקבוצת הווסטסאפ הלכה וגדלה. נשים שאהבו את הרעיון ורצו לבשל, אמהות של יולדות שנחשפו לפרויקט, התלהבו והודיעו שהן גם בפנים, ויולדות שהצטרפו אחרי שזכו לקבל בעצמן. כיום מונה הקבוצה כ-30 מבשלות, "לצערי רק נשים", מודה שחר, ואשמח מאוד שיצטרפו גברים!".

שחר אברמסון אדלר עם המשפחה: יולדות לנשים שהן לא לבד | צילום: ר. מנחם

סירי לידה בפעולה. מיכל אשל מגישה להגר קוסטו חכלילי | צילום: מערכת העיתון

איך זה עובד בפועל?

"אני פונה ליולדת ושואלת אם היא מעוניינת שיבשלו עבורה. אם היא בעניין אני שולחת אליה שאלון - כמה בני משפחה בבית, גיל הילדים, באיזו שעה אוכלים ארוחת ערב, רגישויות מיוחדות, מאכלים מועדפים, מה בשום אופן לא נכנס הביתה וכולי. את הפרטים אני מעבירה לקבוצה והבנות משבצות את עצמן, בוחרות מה להכין ומתי. כל יולדת מקבלת 4-6 ארוחות, עם מרווחים של יומיים-שלושה, כי ראינו שזה מספיק ושאינן צורך כל יום".

מה תפס אותך דווקא בפרויקט הזה?

"הקטע של סירי לידה זו ההסתכלות המערכתית-קהילתית. שרואים אותך. יש חשיבות גדולה להראות לנשים אחרי לידה שהן לא לבד ושיש להן תמיכה. אנחנו קהילה גדולה ועדיין אפשר להרגיש לבד. באופן אישי אני מאוד מחוברת ליולדות ולאמהות אחרי לידה. למדתי דולה תומכת בנשים אחרי לידה ואני מרגישה שהשלב החשוב הזה מפוספס. נשים צריכות כביכול להוכיח שהן חזקות ויכולות. הרבה פעמים אני פונה ושואלת אם צריכות עזרה או רוצות להתייעץ איתי. הרצון לעזור לא תמיד מתקבל בשמחה, יש כאלו שמעדיפות להשתבלל בבית ושיעזבו אותן בשקט".

יש חלום באופק?

"כן. לפתוח מקום לנשים אחרי לידה, שאוכל גם להזין אותן וגם לתת תמיכה נוספת וסדנאות. מקום שהן יוכלו לדבר בו חופשי ולהתייעץ. ואם זה יתאפשר בנען - הכי מוצלח מבחינתי".

מג'דרה וגולש

בין המתנדבות הראשונות, אלו שמבשלות במסירות ומתבלות באהבה ממש מתחילת דרכה של הקבוצה, מצאנו את קורנליה רייך ואת מיכל אשל. כל אחת והספציילטה שלה. לאוכל הטבעוני המעולה של קורנליה יש ביקוש רב בקרב היולדות, וגם לסיר הגולש המפורסם של מיכל לא חסר כבוד.

"בבית ילדתי המטבח ושולחן האוכל היו מרכז התקשורת המשפחתית", מספרת קורנליה (63) נשואה לצבי, אמא של לביא (21) וכרמי (18), גננת במקצועה וכיום עובדת עם רבקה בחנות הכי יפה באזור. "יש לי הרבה זיכרונות טובים סביב הישיבה המשותפת לארוחה; זיכרונות של שיח, שיתוף, האזנה, הזנה, חיבור ושמחה. יש באוכל הרבה יחד והרגשת שייכות. אם שואלים אנשים מה הם זוכרים מהבית, אוכל וארוחות, הזנה פיזית ורגשית, יכבדו שם, ללא ספק. להביא משהו מזה למשפחות הצעירות, ולקבל את התגובות המפוגגות שלהן - גורמים לי סיפוק רב".

מה זה בישול בשבילך?

"אני מאוד אוהבת לבשל, ומוצאת בבישול מקור ומטרה ליצירתיות. משקיעה מחשבה, הרבה רגש ורצון טוב כשאני במטבח, ושמחה וגאה כשאנשים אוהבים את התוצרת. אני בעצמי טבעונית ולאחרונה הרבה יולדות מבקשות ארוחות צמחוניות או טבעוניות. משתדלת לשים דגש על בריאות האוכל שיוצא תחת ידי. אין לי משהו קבוע, אבל ברוב המקרים תבשיל מג'דרה עם ירקות ושמיר הוא אחד ממרכיבי הארוחה".

קורנליה רייך מוצאת בביטול מקור ומטרה ליצירתיות | צילום: אלכסנדר משפחתי

לפנק לפנק לפנק

מהצד השני של הסירים נרשמת התלהבות גדולה. היולדות, רבות מהן לא גדלו בנען, פוגשות לא פעם בדלת ביתן מבשלת מחויכת שאיתה לא דיברו מעולם. אחת מהאימהות הטרויות ביותר בנען, נכון לרגע זה, היא הגר קוסטו חכלילי (30), אמא של עמר החמוד (6 שבועות). היא בת הזוג של בועז חכלילי, גדלה בגני הדר. עובדת סוציאלית במקצועה, ובשנים האחרונות עבדה כמטפלת רגשית ומדריכת הורים במרפאת ילדים ונוער בבריאות הנפש. כיום לומדת ליווי התפתחותי לתינוקות.

איך הגבת להצעה המוזרה לקבל אוכל מנשים שאת לא מכירה?

"שחר פנתה אליי אחרי שילדתי, סיפרה קצת על הפרויקט ושאלה אם ארצה להשתתף - לקבל מטעמים וגם לפנק יולדות בעתיד. בהתחלה התלבטתי, אך מהר מאוד הבנתי עד כמה זה מקל מבחינת התארגנות בבית; לא צריך לבשל כל יום ואפשר רגע להתפנק עם אוכל טעים. וגם חשבת שיהיה נחמד לתרום חזרה ליולדות בקיבוץ דרך היוזמה הנהדרת הזו, כי כיף לפנק אחרים".

איילו ארוחות קיבלתם?

"שוות, מלאות ומפנקות ביותר! הרגשנו את ההשקעה, את המחשבה ואת ההתייחסות לצרכים האישיים שלנו, כמשפחה עם כלכלה מגוונת: שני אוכלי בשר, צמחוני ואני טבעונית. היה ממש מרגש לקבל את המשלוחים ואחרי הפעם הראשונה כבר התחלנו לצפות ולהסתקרן לקראת הארוחה הבאה. הופתעתי שרובן לא אימהות צעירות ועושות את זה פשוט מאהבה ורצון אמיתי לעשות טוב ולהעניק. בישלו לנו קורנליה רייך, רחלי נרקיס, שחר אברמסון אדלר ומיכל אשל. התפנקנו ממש. אפילו ביקשתי מתכונים כי כולנו בבית נהנינו כל כך. התבאסנו שהסתיים".

זו עזרה משמעותית?

"לי זה מאוד עזר. עצם זה שיכולתי להיות בראש שקט שיש אוכל בבית אפשר לי להתפנות לדברים אחרים או פשוט לנוח כמה רגעים".

מוכנה לקבל סירים עד שעמור יעלה לכיתה א'?

"ברור. אני בטוחה שכל בני הבית לא יתנגדו. אבל עכשיו אני מאוד רוצה להעביר את זה הלאה, לבשל ולפנק יולדות אחרות מהקיבוץ, כי לכולנו מגיע שמישהו יפנק אותנו, ויגרום לנו להרגיש טוב. מקווה שהפרויקט יתרחב עם מצטרפים נוספים. זו יוזמה מהממת. ותודה אישית לכל המבשלות המקסימות שלנו".

המתנה הטובה ביותר

מבשלת מנוסה בסירים המקומיים, שזכתה לאחרונה לחצות את הקווים ולעבור (זמנית) למגרש היולדות, היא מאיה נוסבאום (35), בת הזוג של שי צור ואמא של יהונתן (4) ולני (7 שבועות). תזונאית לילדים ואימהות, מלווה משפחות בתהליכי שינוי תזונתי. אחת שיודעת דבר או שניים, עם קבלות, על חשיבות התזונה בחיינו.

איך החוויה הפרטית כמבשלת וכיולדת שפותחת את הדלת?

"במשך שנים השתתפתי בצד המבשל, ותמיד ראיתי את זה כתרומה הקטנה והצנועה שלי לאותה אמא אחרי לידה. רק אחרי שילדתי את לני וקיבלתי בעצמי במשך שבועיים אוכל טרי טעים שבושל במיוחד בשבילנו הבנתי את גודל הדבר, ועד כמה הדבר שנראה לי תרומה קטנה וצנועה הוא בעצם אחד הדברים המשמעותיים שאפשר לעזור בהם אחרי לידה".

מה קיבלתם לארוחות הערב?

"אוכל צמחוני, מותאם להעדפות שלנו: לביבות ברוקולי, קציצות קינואה, סלטים טריים, מג'דרה, דגים בתנור, ירקות בתנור, מאפים, מרקים ועוד מלא דברים שווים וטובים. שיתפתי את יהונתן בכל פעם שקיבלנו משלוח כזה, ומאוד סיקרן אותו לדעת למה מבשלים לנו. הסברתי לו והזכרתי לו את הפעמים שאנחנו בישלנו ועשינו משלוחים. אין ספק שהפרויקט מייצר מפגשים עם נשים שעם חלקן בכלל לא יצא לי לדבר לפני כן. ממש מרגישים איך כל אחת מהנשים שמה את הלב שלה על הצלחת".

אמיליה סברדלוק | צילום: אלה סברדלוק

מהעניינים המקצועיות שלך, מה החשיבות של אוכל מזין וזמין לאישה אחרי לידה?

"תזונה איכותית בריאה וטרייה היא אחת המתנות הכי טובות, אם לא הטובה ביותר, שאישה אחרי לידה יכולה לקבל. בשבועות הראשונים האלה, שבהם את רק מנסה להבין מה קורה, להכיר את האיש הקטן שהצטרף למשפחה ולהכיר את עצמך במצב החדש הזה, היכולת להזין את עצמך ואת המשפחה באוכל איכותי יורדת פלאים. אבל דווקא אז האמהות הכי זקוקות לתזונה האיכותית. לדעת שיש משהו זמין ונגיש במרחק פתיחת מקרר, מקל מאוד על העומס שקיים גם ככה".

תחזרי לבשל לאחרות?

"אין שאלה. זה אחד הפרויקטים הכי נכונים, מדויקים ומרגשים שיש. מחכה ומצפה כבר לחזור לעניינים ולחזור לבשל עבור היולדות החדשות בנען".

סירי לידה בנען

אחרי לידה כולנו מותשות, עייפות ורעבות. אבל מה לעשות שהדבר האחרון שיש לנו כוח אליו זה בישולים? הרעיון פשוט - כל אחת מבשלת או מקבלת סירים כפי יכולתה ורצונה. בלי חשבונאות, רק רצון טוב.

מוזמנים (כן, גם אתם גברים!) להצטרף לכוחותינו. לפרטים נוספים - שחר: 052-2232489

הן נקראו לדגל עם נחיתת המנות הנחשקות בארץ והתייצבו לקו החזית של מבצע החיסונים - בתחושת שליחות ורגליים כואבות משעות של עבודה הן מקדמות מדי יום עשרות אנשים לעבר הדרכון הירוק - מרגיעות את המבוהלים, משכנעות את המתנגדים ושולפות מזרקים - קבלו את קומנדו קורונה שלנו - ארבע אחיות ותיקות וחברה צעירה שבדרך להיות רופאה - יש כבוד!

איריס בן ארי

חלוק לבן: "אחות, עובדת במרפאת בן גוריון ברמלה".

איך גויסת למבצע?

"כשהתחילו לחסן ביקשו שנתגייס. מאז, כמעט חודשיים, כל יום אחרי העבודה במרפאה אני עוברת למתחם החיסונים עד שמונה בערב".

איך ההרגשה?

"האווירה במתחם מרגשת, יש תחושה של עשייה חיובית, מועילה וחשובה. המתחסנים הם אנשים פשוטים שרוצים לחזור לחיים נורמליים. חלקם נפרדו מקרובי משפחה או מחברים שחלו ונפטרו. לכולם ברור שכדאי להתחסן כדי לעצור את המגפה ולשמור על היקרים לנו".

חוויה מיוחדת?

"לקבל במתחם את הסבתא הפרטית שלי, מרים גוטמן בת ה-104".

את מי היית הכי רוצה לחסן?

"את סבתא כמובן. ואכן מימשת את זה. השאר זה בונס".

מרימי קרן

חלוק לבן: "פרשתי לפני כשנתיים מעבודתי כאחות בכללית, וממשיכה לעבוד בתחום התמחותי, בריאות האישה, בחברה פרטית של פונדקאות".

איך גויסת למבצע?

"ממש בהתחלה, בעודי מתלבטת אם ולמי לפנות להציע את עזרתי, קיבלתי טלפון ממש"א של הכללית ושאלו אם אסכים להתגייס לשורתיהם. ה'כן!' יצא לי מהפה עוד לפני סוף השאלה. למחרת כבר עברתי הדרכה והצטרפתי לשורות 'קומנדו המחסנים' - כך אנחנו נקראים.

בנוסף, כמדריכה קלינית אני גם מדריכה ובוחנת את המחסנים החדשים שמצטרפים אלינו".

איך ההרגשה?

"ההרגשה עוצמתית של שליחות ותרומה לעבוד בצוות מגוון ורב גילי כזה, שכולו חדר משימה - אחיות, רופאים, חיילי פיקוד העורף, חובשים במילואים, סטודנטים לרפואה וחובשים.

בשבועות הראשונים עבדנו בטירוף של להספיק כמה שיותר ולקצר את התורים שהשתרכו בחוץ, עכשיו כבר נדיר שצפוף, והאתגר שהתווסף הוא לפרק התנגדויות ולשכנע להתחסן.

חוזרת מיום כזה עייפה ומחוסלת. העבודה רציפה ומאתגרת ובעיקר ממלאת סיפוק וגאווה".

חוויה מיוחדת?

"הסלבים העיקריים מבחינתי הם משפחתי והמוני חברי נען. יש גם סלב אמיתיים אבל ממני לא יוצא שום מידע! כמו שיהודה תמיד אומר: 'אשתי עובדת בשב"כ"'. "

את מי היית הכי רוצה לחסן?

"את אלו שעוד לא מחוסנים. אלו שמגיעים עם חששות והתנגדויות. אני משקיעה בלדבר איתם על בחירת מקורות מידע מהימנים, ובסוף כשהם משתכנעים ומתחסנים בלי פחד זה סיפוק גדול".

וונדי ברעם

חלוק לבן: "לשמחתי לפני שנה וקצת יצאתי לפנסיה ממיון אסף הרופא. מתנדבת במתחם החיסונים קריית משה ברחובות פעמיים בשבוע".

איך גויסת למבצע?

"גויסתי לקומנדו קורונה על ידי חברתי האהובה מרימי קרן".

איך ההרגשה?

"בהתחלה התרגשתי מהמעמד ומכל המערך סביב החיסונים. יש הרבה פרטים ללמוד. לא ראיתי מבצע בסדר גודל כזה ב-40 שנותי כאחות. עושה לי טוב להיות אמפטי, מקצועית ומחויבת למשימה הגדולה".

ולמעשה אני חלק חשוב ממנו.

חוויה מיוחדת?

"לחסן את בתי נמרה ואת חתני גלעד, שתכננו במיוחד להתחסן אצלי. חוץ מזה נהנית לעבוד עם אלה תאודור שגם מחסנת במתחם וכמובן להיפגש עם חברי נען".

את מי היית הכי רוצה לחסן?

"את בני ניב שחי בטקסס וממתין לתורו. ויש לי חלום נעורים להתנדב במדינת עולם שלישי ולעזור בחיסון אוכלוסייה ענייה".

אלה תאודור

חלוק לבן: "סיימתי לימודי רפואה בבן גוריון ובקרוב אתחיל סטאז' בשיבא. עובדת קצת בקרית משה ברחובות וקצת בהיכל התרבות בראשון".

איך גויסת למבצע?

"הלכתי להתחסן, ומפה לשם התברר שצריך תגבור בכללית".

איך ההרגשה?

"קצת דוקר, אבל בעיקר טוב. תחושת שותפות במשהו גדול".

חוויה מיוחדת?

"לחסן את המשפחה".

נטלי עוז

חלוק לבן: "אחות ב'כללית', עובדת במרפאת רמלה דרום".

איך גויסת למבצע?

"גויסתי דרך העבודה. שמחתי מאוד לתת יד ולהיות חלק מהצוות ההומני. מחסנת פעמיים בשבוע אחרי שעות העבודה, כולל בשבת".

איך ההרגשה?

"הרבה אדרנלין, מלא אנשים מתרגשים. חוויה מעולם אחר, כמו בסרט פיקציה בנטפליקס".

חוויה מיוחדת?

"תגובות של מתחסנים. כשאומרים לי 'לא הרגשתי כלום. זהו? נגמר?' והם מרגישים טוב ורואים שהכול עבר בשלום. מתרגשת במיוחד מאנשים שהיו מודאגים מאוד כשהתיישבו מולי, ואחרי שנתתי להם את החיסון הם ראו שהשד לא נורא בכלל. זו חוויה חד פעמית בחיים, אני מקווה".

את מי היית הכי רוצה לחסן?

"רציתי וחיסנתי. את איתמר, בן הזוג שלי, ברור. שלא יחלה בקורונה ויוכל להמשיך לזרוק את הפח. זה תפקיד של גבר לא?"

תעלומת ריקוד המים

ויכוח חברי בין יפני לישראלי הוביל לפנייה מסקרנת לארכיון: האמנם שורשיו של ריקוד העם הידוע "ושאבתם מים" באדמת נען? • יצאנו למסע בילוש קדחתני לגלות אחת ולתמיד מה מקור הריקוד ומי היוצר

שנת 1937 הייתה שנה מכוננת בתולדות נען. אחרי שבע שנות יובש ולאחר כמה ניסיונות קידוח כושלים - נמצאו סוף-סוף מים באדמת המקום. עד כאן החלק הידוע בסיפור. מה שלא ידענו הוא שבאותו מאורע נולדה גם אחת התעלומות הגדולות בדברי ימי הריקוד העממי, תעלומה חובקת עולם.

הודעת צ'אט לא צפויה

הכול התחיל בהודעת צ'אט רגילה לכאורה שארכיון נען מקבל מעת לעת לחשבון הפייסבוק שלו - בדרך כלל אנשים פונים אלינו כדי לברר פרטים על קרובים שחיו בנען. אבל הודעת הצ'אט הזאת הייתה שונה, ולפיה באינטרנט מסתובבת שמועה שהשיר "ושאבתם מים בששון" יחד עם הריקוד הידוע נוצרו בשביל חגיגה בנען לרגל חנוכת באר מים, ושאלה: האם יש בארכיון מידע שיאשש או יפריך את הטענה?

האמת, הסתקרנו. מעולם לא שמענו את הסיפור הזה. וכששאלנו מה עורר את השאלה, הופתענו לשמוע שמדובר בוויכוח בין שני חברים, האחד ישראלי המתגורר באירלנד והשני יפני. מתברר שהשיר והריקוד מוכרים ביפן לא פחות מבחוגי הרוקדים בארץ. כל ילד ביפן לומד לרקוד את הריקוד הזה כחלק מתוכנית הלימודים הממלכתית, או כפי שנאמר לנו - "אין יפני שלא מכיר את הריקוד".

האמנם שורשיו של ריקוד העם הידוע באדמתה של נען? יצאנו לברר את העניין.

תולדות הריקוד

בשנת 1946 נדפס השיר עם צעדי הריקוד ב"סדרת ריקודי ארץ ישראל" (מס' 3) בעריכת גרט קאופמן (לימים: גורית קדמן). שם נכתב כי ריקוד זה נולד בדגניה, אם הקבוצות, נתגלגל עם הנוער לקריית ענבים בהרי ירושלים, שם נשתנה וקיבל צורה מלוטשת. עוד נכתב שם כי בכינוס לריקודי עם בדליה בקיץ 1944 הלהיב הריקוד הזה את ציבור הרוקדים שבאו מכל קיבוצי הארץ, ומשם נפוץ ברבים.

אולם במכתב לעיתון ג'רוזלם פוסט מיום 25.12.1972 טוענת אלזה דובלון כי היא שחיברה את הריקוד לחג המים בנען ב-1937 בשיתוף יהודה שרת. דובלון מציינת כי היא עצמה נכחה בכנס המחולות בקיבוץ דליה בשנת 1944, והסבה את תשומת לבה של גורית קדמן לכך ששמה נשמט מן התוכנית. תשובתה של קדמן הייתה שיש לקבל זאת כמחמאה גדולה, שכן כך נולד ריקוד עם, כלומר כשהמחבר נעשה אלמוני.

הקשר הנעני

בעלוניה של נען מחדש אוגוסט 1937 יש עיסוק רב בחג המים שנחוג בסוף אותו חודש - עדכונים בנוגע לבואה של המשאבה והרכבתה, עדכונים בנוגע לחפירת תעלת הצינור וכן בנוגע

כנס המחולות הראשון בדליה, 1944 | באדיבות ארכיון קיבוץ דליה

לסדרי החג הממשמש ובא. בין השאר מוזכרת החברה עליזה או אלזה שבאה מיגור יחד עם יהודה שרתוק (שרת) והייתה אמונה על הכנת התנועה לחג.

זה דבר החג!

ב-5 לפנות ערב, עם צלצול הפעמון, נוהר העם לכיכר הקידוח, שם תוצג על ידי הילדים "עלי באר".

ב-5.45 מתחילה ארוחת הערב. יאכלו משמרות-משמרות. סדרנים ינצחו על הסדר.

החברים נדרשים להקפיד על השעה, לבלי לאחר לבוא למען יהא הכול מוכן בשעה הדרושה.

בשעות ההפסקה ישוטט העם בחצרות נען, יבקר בתערוכה וישוחחו שיחת רעים.

ב-8.30 ינהר מחדש הציבור אל כיכר הקידוח המואר ליד הבמה. שם תתחיל עצם החגיגה.

תוכן הערב: מגילת המים (קריאה), שירת "עלי באר" ענו לה". אחר כך ישאו את מדברותיהם משה פלמן ומר מנשה מאירוביץ מבני ביל"ו הראשונים בארצנו. אחר כך תבוא מגילת המים והיא צירוף קריאה, שיר ותנועה בניצוחו של יהודה שרתוק. התנועה בהדרכתה של החברה אלזה מיגור. הלקט יסוים בשיר "קול קורא במדבר" של דוד ז. צירוף הקטעים הוא מהתנ"ך ומספרותנו החדשה. ואחר זה תבוא הצגת "המעייין" בהדרכת החבר רוסי. לאחר דברים אלה ישוב העם אל רחבת החצר ויסב על השולחנות הערוכים מכל טוב. כאן תשיר המקלה משירי המים. התזמורת תנגן. יוקרא פיליטון על באר נען. ולאחרונה יצא העם במחול.

("לחברים", 27.8.1937)

גם העיתון "במעלה", מיום 3 בספטמבר 1937, מתאר את החגיגה הגדולה:

באו אנשי נען הרחוקים העובדים בתנועה, בנמל תל אביב, בסדום, באו מכל פלוגות הקיבוץ אשר בסביבה, מגדרה ועד ראשון, באו מחולדה השכנה, מן המושבות הקרובות וגם מזקני שבטי הבדדים.

קראו את מגילת החג. עם הקריאה - מזרקות מים רבים מזנקים למעלה - מים לנען. המקלה שרה: עלי באר ענו לה. אחר כך את שירת "השואבות", שירה ותנועה שלובות זה בזה, תמונה מימי קדם מימי התנ"ך. התמונה והמקהלה בניצוחו של יהודה שרתוק אשר בא והאציל מעבודתו ומרוחו על החג.

הפיצוח

ד"ר צבי פרידהבר, חוקר מחול העם בישראל, מציין כי במשך שנים רבות היו מקורו ויוצרו של ריקוד זה עלומים, והיו שייחסו לעצמם את יצירתו.

מכיוון שאין בידינו תיעוד מוסרט של החג, רק כמה תמונות ובהן תמונה מטושטשת אחת של מה שנראה כקטע ריקוד, פנינו לארכיון הישראלי למחול בבית אריאלה.

שם מצאנו ריאיון עם אלזה דובלון שנערך בשנת 1986 במסגרת מפעל "תיעוד המחול בישראל". וכך היא מספרת בנוגע לחג המים בנען:

סוף סוף מים. קידוח מוצלח ראשון בנען, 1937 | צילום: אריה פק

הבמה המרכזית בכיכר הקידוח. חג המים | צילום: אריה פק

בנות נען על הבמה המרכזית. חג המים | צילום: אריה פק

"יהודה הביא את המנגינה 'ושאבתם מים', עיבד את השיר לתזמורת ועשיתי טקס שלם. הריקוד שלי התחיל עם צעד 'שכול חלוף' לצד שמאל, שהרגשתי שזה מבטא גלים של מים. החלק השני, הכניסה לאמצע, היה צריך לבטא את שאיבת המים או פריצת המים מן הקרקע. החלק האחרון של הריקוד העממי עם הניתורים אינו שלי. היו [בנוסח המקורי שלי] מחיאות כפיים, אבל לא ניתורים. הייתי צריכה לעשות צעדים פשוטים, כי אלה לא היו רקדנים, אבל לא רציתי שרק ירקדו הורה. רקדו את הריקוד הזה מעגל בתוך מעגל בתוך מעגל, שלושה-ארבעה מעגלים אחד בתוך השני."

אם כן, יש בידינו אישור מן הכתובים לכך שאלזה דובלון הייתה שותפה בהכנת חג המים בנען ועדות של דובלון עצמה לכך שהיא יצרה את הריקוד לכבוד אותו חג. לו רק הייתה לנו עדות של מי מהמשתתפים בנען. היום כמובן אין את מי לשאול. אבל בשנות התשעים של המאה הקודמת עוד היה.

בקובץ "הבה נצא במחולות" (1994), בדיון על "ושאבתם מים", מצטט פרידהבר את דבריה של אלזה דובלון המובאים לעיל, ומוסיף שכדי לאמת את הדברים, פנה לארכיון של נען. הארכיונאי אז היה יעקב יעקבי, מי שהקים את הארכיון בנען, ולא פחות חשוב - מראשוני נען. יעקבי אישר את הדברים הן מצד הכתובים והן בעדות חיה - עדותה של חברת הקיבוץ מנוחה דורון שהשתתפה בריקודי אותה מסכת.

לא דיברנו עוד על אהבה

היא מסרבת בתוקף ללבבות שוקולד לבן, ואת היין שלה היא שותה ממילא כל יום כאילו היה מים - הוא מגרד לאשתו בגב ועושה לה מסאז' ברגליים, רק אל תדרשו ממנו להשקיע בתאריכים קבועים - לרגל חג האהבה שחל בשבוע שעבר, תהינו אם הרומנטיקה עוד פועמת ושועטת או שברחה מהקיבוץ כמו הרפת - גבי אולמן נאור ויאיר אשל נקראו לדגל, השחיזו עטים וקרעו לוולנטינוס הקדוש את הצורה - כמו שזה נראה - מצבנו בכי רע

גואל העם < יאיר אשל

שקט שיהיה פה < גבי אולמן נאור

יש שני קדושים נוצרים שאני מכיר: ולנטינוס וסילבסטר. בטח יש עוד כמה אבל לא נדון בהם כאן. כולכם זוכרים מן הסתם את המשפט המוכר: "סילבסטר בכלל היה אנטישמי" - שאהבו לזרוק לעברנו בילדותנו כל מיני מבוגרים. אני לא יודע אם זה נכון או לא, ואין לי שום כוונה להריץ את זה בגוגל. אני זוכר שחגיגת הסילבסטר הייתה סיבה למסיבה ואולי הזדמנות שלא תחזור להתנשק עם מישהי. ואצלי איכשהו, ההזדמנויות תמיד התפספסו. אז את סילבסטר הבנו, ובגדול רובנו תומכים. אבל ולנטיין, אוף איתך.

ולנטיין הוא בעייתי. אם אתה לבד, אתה רק מרגיש רע יותר. כל החנוניות (פעם, כשהן היו פתוחות) מלאות בלונים ולבבות ודביקי כזה, וזה רק מעצים את העובדה שאתה לבד כרגע, ואולי כישלון, ואולי אף פעם לא תמצא אהבה. טוב, צוחק, לכל סיר יש מכסה ולכל דלי יש סמרטוט.

עכשיו, אם אתה בזוגיות זה לא בהכרח טוב יותר. וזאת למה? כי מצופה ממך להרים משהו. להשקיע. להראות שאתה זוכר. שאכפת לך.

אנשים לא מבינים שאהבה זה לא פרחים, בלונים וממתקים בצורת לב. אהבה אמיתית זה לעשות לאשתי מסאז' ברגליים בסוף יום, או לגרד לה בגב, או לקחת את הילדים ולתת לה שקט בשבת בבוקר. אהבה זה שהיא תמיד חושבת עליי כשהיא עושה קניות. שהיא דואגת לתזונה שלי ומכינה לי מרק עשיר בירקות. שהיא מעודדת את התחביבים שלי גם אם זה קצת על חשבונה.

אז סילבסטר אולי היה אנטישמי, ואולי לא. אצלי זה מאוד פשוט; כל מי שדורש ממני להשקיע, אני ישר מסווג אותו כאנטישמי, וככה יקריי, יוצר לעצמי פחות עבודה.

אם כן, בואו נסכם מי אנטישמי ומי לא: ולנטינוס הקדוש - אנטישמי, ט"ו באב - אנטישמי, יום הנישואים שלי - אנטישמי, יום ההולדת שלי - אנטישמי - אנטישמי וצורר ישראל ידוע.

יום ההולדת שלי, לעומת זאת, נחשב כגואל העם, מופת לעם היהודי, ולא רק שהוא לא אנטישמי, הוא זכה להכרה כחסיד אומות העולם ואף נטע עץ בחורשת חלופ.

לסיום חידה: למי בקיבוצנו יש תאריך יום הולדת וגם יום נישואים זהים לשלי (לא באותן שנים כמובן)? בין הפותרים נכונה יוגרל פרס. לבבות דביקים או גירוד בגב. (ההשתתפות אסורה על נוי בלאיש ובני משפחתו).

ולנטיין היקר, תן לי להגיד לך כמה דברים אדוני הקדוש. השנה, ממש, אבל ממש, לא מתאים שתגיע. אתה יודע מה הזוגיות שלנו עברה השנה? (ואיך תדע? מתת מות קדושים ועכשיו אתה צוחק עלינו מלמעלה). אז הפעם אני לא רוצה פרחים, לא רוצה לבבות שוקולד לבן מצופה בסוכריות בטעם טופי מלוח עם נגיעות של קינמון ממדגסקר, לא רוצה בקבוק יין עם נרות ובריאן אדמס שר ברקע. יין אני שותה כל יום - 16:00, זה כבר נחשב למים אצלי בתפריט.

אני רוצה שקט. ש-ק-ט! במקום יום האהבה אשמח ליום השקט הבין-לאומי. לשבת לבד בבית ככה סתם ולא לשמוע כלום. וכשאני אומרת כלום אני מתכוונת לד-מ-מ-ה. דממה מהילדים, דממה מהבעל, דממה ממכונת הכביסה, מהמדיח ומכל הדברים שהפכתי לעבד שלהם בשנה האחרונה.

אז תודה רבה, אהבה כבר יש לי (בינתיים). עוד שנה כזו ומי יודע מה יקרה). מה שבאמת חסר כאן זה שקט. אז שלח לי שקט בקופסה מארץ רחוקה, ועדיף מצרפת, עם קרואסון של פייר הרמה ומקרן של לה-ד'קה ומלצר עם פפיון שיעשה כל מה שאני מבקשת ממנו ולא יוציא מילה ולא יתווכח איתי על כלום ולא יגיד לי שאין אוכל במקרר ושאיני אמא לא טובה ואישה לא מתפקדת (דמט). זה מה שאני רוצה.

אומרים שאהבה יכולה להגיע בכל מיני צורות, לא? אז אני רוצה אותה בצורת שקט מושלם. אני באמת חושבת שמגיע לי, שמגיע לנו, הנשים. אחרי שברוב חוצפה גם לקחתם לנו את יום האם והפכתם אותו ליום המשפחה. למה?! למה הממשלה לא ביטלה השנה את היום הזה? מי היה צריך אותו? שנה שלמה אנחנו חווים את יום המשפחה 24/7, אז עוד לחגוג?

דע לך, אדון ולנטיין הקדוש, שאני באמת לא יודעת כמה אהבה תישאר בעולם אחרי השנה הזו. אנחנו מותשים. ואגב, אתה יכול לדלג גם על שנה הבאה. אנחנו פה במגפה אם לא שמעת.

האהבה היחידה שכרגע אני יכולה לתת וגם לקחת, היא מפיידר, אהובתי הניצחת.

חג המים. ילדי נען הראשונים מציגים את "עלי באר"

צילומים: אריה פק

כאמור, לפי גורית קדמן, הריקוד נוצר בדגניה. כדי להתחקות אחר קצה החוט הזה פנינו לארכיון של דגניה. מהם קיבלנו את מספר הטלפון של שיה בן-נון (בן-יעקב), בת ה-97, שהייתה במשך שנים רקדנית ומורה למחול.

התקשרנו לשאול לשלומה ולברר מה היא יודעת על סיפור הולדתו של ריקוד העם הזה. להפתעתנו, סיפרה בן-נון שהיא יוצרת הריקוד, לא פחות ולא יותר. לדבריה, היא חיברה את הריקוד בדגניה, לא לרגל אירוע מיוחד, אלא לריקודי ערב שישו. "אם לא היו שרים על הדשא", היא סיפרה, "היו רוקדים". בן-נון גם סיפרה שכשהייתה בכנס המחולות הראשון בדליה ב-1944, היא ראתה את בנות קריית ענבים רוקדות את הריקוד שלה, כמעט במלואו - קטע אחד מהריקוד המקורי היה חסר, ובצורה הזאת הריקוד נפוץ בארץ ומוכר עד היום.

נען או דגניה? אלזה או שיה? חג המים או ערב שישו? פיצוח מלא של התעלומה עוד אין לנו. מבטיחים להמשיך לחקור ולעדכן בממצאים.

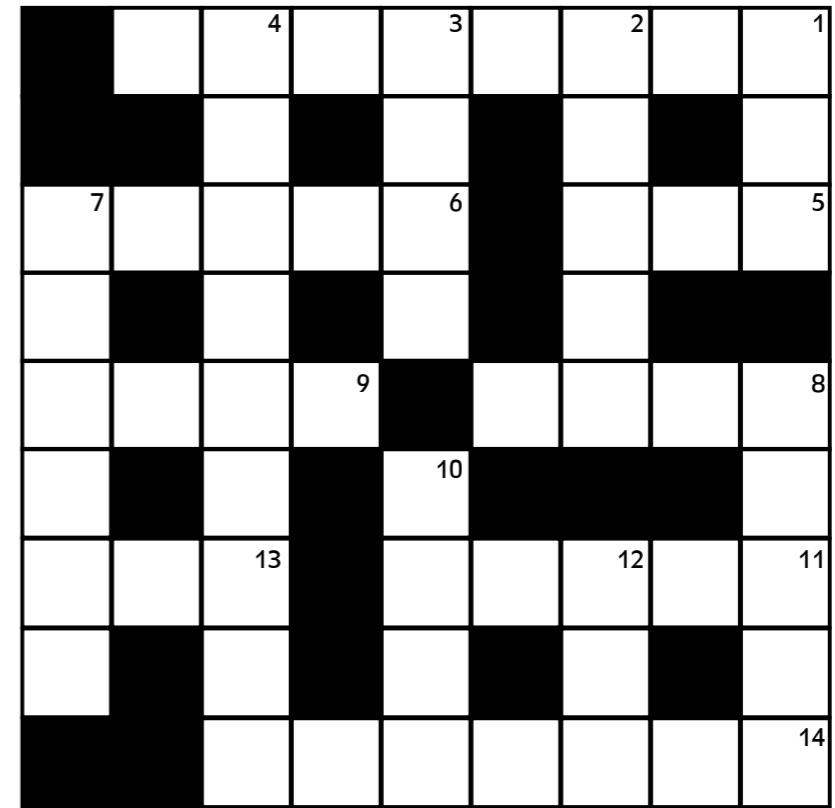
היכן נמצאו המים?

חפשו את השלט המספר את סיפור הקידוח - ברחבת מרכז יצירה.

תודות

ד"ר עמוס שיפריס, קיבוץ נען
נטע חכמוביץ', ארכיון קיבוץ יגור
ויקטוריה חודורקובסקי, הארכיון הישראלי למחול בבית אריאלה
חנה קליין, ארכיון קריית ענבים
ד"ר גילה פלם, מחלקת המוזיקה וארכיון הצליל בספרייה הלאומית
דוד פז, ארכיון דליה ודרי מיכאליס, תרבות דליה
רינה זהרובי, ארכיון דגניה ב'
על הרן, ארכיון דגניה א'

תעלומת ריקוד המים

מאונך:

1. קסטרו ציוני, אבל לא חלק (3)
2. אבא ניר (5)
3. אילנה בין כיבוש לציון (4)
4. הלו, זה סלקום? שמעתי שזה בעל קרניים או פרעוש (מ) (5,4)
7. שרה לקהלים שונים (6)
8. מי ברחן? תשאלו את שרהלה (2,3)
10. איסמעיל ויזר (4)
12. ראש ביצה (3)

מאוזן:

1. שכן של כפיר רובין או יגאל דן? (5,3)
5. בנו של הנגר באמצע הישוב (3)
6. ... ולחלקה הראשון של היממה קחו את זה ותירגעו (5)
8. ביפן יורם היה נחשב לעשיר (4)
9. בת אהובה ומתוקה (4)
11. לא שוחים בנחל הזה וחיים בלי סוף (5)
13. גדי או אריה הרץ (3)
14. הזהו בני? לא, זה נכדו של המלחין (4,3)

"ברמי לוי זה היה עולה לך הרבה פחות"

הילה זהבי על כלכלה מקומית

שעת בוקר מאוחרת בכל-בו של נען, לפני קצת יותר משנה, טרם מגיפת הקורונה. שישי בבוקר עדיין היה זמן שבו הורים לילדים צעירים יכולים לארגן את הבית, לסמן וי על בירוקרטיות של החיים ולהיערך לסופ"ש הממשמש.

הייתי טרודה באריזת שקי הקניות (הרב-פעמיים כמוכן, ועדת סביבה יקרה), בזמן שחבר ותיק שארז את מוצריו בקופה שלידי, העיף מבט על המוצרים שקניתי והפטיר לעברי: "ברמי לוי זה היה עולה לך הרבה פחות..."

בתוך הכאוס של הקופה המצפצפת והאנחות חסרות הסבלנות של הממתנים בתור והדחוק להספיק את כל מטלות יום שישי, לא התכוונתי להתמודד עם הפנייה הידודותית לחיסכון כלכלי מצד אותו חבר. הנהנתי בחצי חיוך, והמשכתי בדרכי. אבל האמירה ליוותה אותי והדהדה בי בשנה החולפת. וזו תשובתי:

כלכלה מקומית מקיימת

בין לביל התיאוריות הכלכליות של קיימות ושמירה על הסביבה, אחד מהעקרונות שאימצתי לילי ולאורח חיי הוא תמיכה בעסקים קטנים, משפחתיים ומקומיים. לא אלאה את הקוראים והקוראות בעיקרי התיאוריה (ניתן לקרוא לעומק בקובץ "כלכלה מקומית מקיימת - אסטרטגיה לשינוי חברתי"), אך בקצרה, הרעיון המרכזי הוא שצריכה מעסקים מקומיים תומכת בקהילה, מעודדת צמיחה כלכלית שמיטיבה עם הקהילה המקומית (המשאבים נשארים בתוך הקהילה) ומצמצמת פגיעה סביבתית (על הובלה, שינוע, וכו').

אני אינני קדושה, גם אני חוטאת בקניית בגדים לילדים ב"נקסט" ודומיו, מזמינה מדי פעם משלוח מהשופרסל (בעיקר כשאין לי כוח לסחוב אבקת כביסה ומוצרים כבדים אחרים). אבל כשאני קונה בעסקים קטנים ומקומיים, אני לא מתנגדת לשלם מחיר קצת יותר גבוה, בהבנה שה"בזבז" הוא גם השקעה בעסקים שחשוב לי שיצליחו, שמשפרים את איכות חיי.

נחות

אלו מאיתנו שלוחות הזמנים שלהם פחות לחוצים, אולי לא יזדהו עם התחושה הדוחקת של "להספיק לקנות חלב וירקות לפני ארוחת הערב". אבל עבור המשפחות הצעירות בנען, קיומו של עסק כמו הכל-בו (וגם המאפייה וענפי שירות וצריכה אחרים) שמגוון מוצרים זמין בו ברוב שעות היום, תורם תרומה משמעותית לאיכות החיים בנען. לא צריך להיכנס לאוטו ולנסוע ליישוב הקרוב או לצומת המסחרי העמוס והפקוק. פשוט עוברים בכל-בו בדרך מהגן, או בחזרה מהעבודה. ההתקבצות של ילדים צעירים בשעות אחר הצהריים ברחבת הכל-בו מדגימה עד כמה המקום משמש מוקד בשגרת המשפחות הצעירות בנען.

קהילתיות

עסק מקומי מאפשר לקבל שירות אדיב וחיוך נעים בבית עסק מוכר שמסמל עבור רובנו ביתיות וקהילתיות ותחושת שייכות. העובדה שלידה, מיכל ותמר בקופה זוכרות את מספרי התקציב של כולנו, כמו גם את השמות של הילדים, והפנים המוכרות אצל נותני השירות, כל אלו הם יותר מתחושת חיבור לקהילה. הם רשת הקשרים שטווה את הקהילה.

ההיבט הקהילתי בלט עוד יותר בתקופת הקורונה: בשעות הפתיחה שיועדו לבני הגיל השלישי, במשלוחים האדיבים למבודדים ולחולים.

בימים אלו, המדגישים מי ומה באמת "חיוניים" בעולמנו, חשיבות קיומם של העסקים המקומיים וענפי השירות בקיבוץ בולטת עוד יותר.

אז נכון, ברמי לוי זה היה עולה לי הרבה פחות. אבל הרווחתי משהו אחר. כי מעבר לעלויות וחיסכון כלכלי, יש תועלת ורווח קהילתי וחברתי בקיומו של הכל-בו ושאר ענפי השירות והעסקים הקהילתיים והפרטיים בנען, שהופכים את נען למקום הנעים שהיא.

אז כשמחפשים נותני שירות מכל סוג, אני ממליצה להתחיל באינדקס העסקים שבאתר הקהילתי.

הילה זהבי

אז למה לי פוליטיקה עכשיו?

שמעון גת על התבטאויות פוליטיות בכלי התקשורת של נען

העוקבים אחר דף הפייסבוק שלי, יודעים שאני מרבה להתבטא בנושאים פוליטיים. שלא במקרה, במוקד הכתיבה שלי שם, עומדת דמותו של ראש ממשלת ישראל. אני רואה בו אדם מושחת ומשחית, נהנתן רודף בצע, קמצן חולני, מסית, מדיח ומפלג. נתינה הוא אדם שלמען האינטרסים האישיים שלו משקר בלי ניד עפעף, מבטיח הבטחות שלעולם אינו מתכוון לקיים. בעודו בוזז את כספי המיסים לתחזוקת ארבעת הבתים שלו, ובהיותו ההפך הגמור לדוגמה אישית בנושא כלשהו, רצה הגורל ופרצה מגפת הקורונה. הוא אינו נותן לאיש לנהל אותה ומרכז בידיו את כל הסמכויות. על איכות "הניהול" שלו מעידות התוצאות. למעלה מ-5,000 מתים, כלכלה הרוסה. רק להזכיר ששלוש שנים אין תקציב מדינה דווקא בעת משבר קשה כל כך, רק משום שאי הגשת תקציב אפשרה ומאפשרת לו למנוע את הרוטציה בתפקיד ראש הממשלה, עליה התחייב בפומבי, בחקיקת יסוד ובכל ההסכמים עם בני גנץ האומלל.

דברים אלה והתייחסויות פוליטיות אחרות, שהעליתי בדף האישי שלי, ניסיתי לפרסם גם בדף הפייסבוק של נען. קמה התנגדות ונחסמה האפשרות שלי ושל אחרים להתבטא, בנושאים אלה, דווקא בכלי הביטוי של המקום בו אני גר.

נען אינה אי בודד במדינה. תעלולי נתינה וחבר מרעיו מביאים אסון אחר אסון על המדינה הזאת, ונען מושפעת ותושפת ממעשי השחיתות, מהרס מוסדות אכיפת החוק, מחורבן גופים האמונים על שמירת הערכים הדמוקרטיים וכמובן מההכללה המידרדרת ומגבלות החיים, שחלקן לפחות אפשר היה לצמצם, לו נוהלו פעולות המנע של המגפה בידי אנשי מקצוע, על פי שיקולים המשלבים כלכלה ובריאות ולא מאינטרסים פוליטיים גרידא.

את זאת אני מבקש לכתוב בכלי הביטוי שלנו כאן. חסימת אמירה פוליטית, שלי וגם הפוכה, היא לטעמי בגדר סתימת פיות. הטיעון שאין מקום להכניס לדפים של נען אמירות פוליטיות, כי יש קוראים שאינם מרוצים מכך, אינו מצדיק חסימה זו. כאשר אני קורא עיתון יש מאמרים וכתבות שאני מדלג עליהם כי אינם לרוחי. אבל לא יעלה על דעתי להגיד שאסור להם להתפרסם. איני רואה דבר שונה בנען. מי שאינו רוצה לקרוא ביטויים פוליטיים, פשוט של ייכנס אליהם ולא יקרא אותם.

אם לגיטימי להתבטא, בדפים של נען, בעד ונגד חיסוני הקורונה, עם כל המשמעות החמורה של הניסוי לשכנע אנשים לא להתחסן, ודאי וודאי שדין פוליטי לגיטימי ואף רצוי ואני מקווה שכלי הביטוי שלי בבית, יפתחו מחדש לכל אמירה, פרט לאמירות של פגיעה אישית.

שמעון גת

גרגרים ממזרים

הם מפוצצים בסיידן ובסיבים תזונתיים ויש להם קבלות כמרגיעים לאומיים - זרעוני הפרג עושים טוויסט בעלילה, ומראים שהם מסוגלים להיות הרבה יותר ממילוי מתוק לאוזני המן המוכרות - ענת סוקלסקי חושפת את הסודות ומפנקת עם שני מתכונים משמחים

העולם מתחלק לשני סוגים של אנשים: אוהבי הפרג הנלהבים ושונאי הפרג המושבעים. בין אם אתם ממחנה התומכים במילוי המסורתי או דווקא משתייכים למניפי דגל המחאה שהולכים על חלבה/שוקולד/רק-לא-פרג - כדאי שתדעו עם מי יש או אין לכם עסק. לרגל החג, קבלו כמה מילים על תכונותיו הרפואיות המיטיבות של הזרע הקטנטן והשחור, שכבר בימי קדם שימש כתרופה להרגעת כאבים ולטיפול בנדודי שינה.

אז מה יש בו בפרג? פרק טחון הוא מקור מעולה לסיידן; הוא מכיל כמות הגדולה פי 15 (!) מכמות הסיידן המצויה בחלב. הוא עשיר במגנזיום המווסת את פעולת השרירים (ולכן מומלץ לספורטאים), עשיר באבץ המסייע בחיזוק מערכת החיסון (מינרל חשוב ביותר בתקופת הקורונה ובכלל), ועל הדרך מכיל גם מנגן, נחושת, אשלגן וויטמיני B לאיזון מערכת העצבים (כי מי מאיתנו לא זקוק למעט איזון בימים טרופים אלו). נתון נוסף ולא פחות חשוב - בזרעי הפרג יש המון סיבים תזונתיים והם מסייעים לעיכול התקין ולתחושת השובע.

טעמו של הפרג מזכיר אגוזים והוא מצוין בעוגות, במאפים, בפיזור מעל סלטים ובשילוב בשייקים. כדי לשמור על טריות הפרג אני ממליצה לקנות זרעי פרק שלמים, לטחון אותם ולשמור בקופסה סגורה במקפיא. המלצה שלי: עשו משהו משמח לגוף שלכם ונסו לשלב זרעי פרק טחון בתזונה היום-יומית ולא רק באוזני המן. הנה שני מתכונים מעולים וקלים שיכירו לכם מקרוב את הצדדים הפחות מוכרים של הזרעונים השחורים: שייק מתוק נפלא שגם ילדים אוהבים ואוזני המן שהתחפשו - גיוון מלוח ומפתיע למשלוח המנות.

אוזני המן מלוחות (כ-20 יחידות)

לבצק:

- 2 כוסות קמח כוסמין לבן (אפשר אלף כוסמין לבן עם כוסמין 80%)
- 150 גרם חמאה קרה חתוכה לקוביות קטנות
- ביצה
- כפית גדושה פרק
- (או 1/2 כפית גבאין אופייני בעש/טימין/בזיליקום)
- 1/4 כפית פלפל שחור גרוס
- כפית מלח הימלאיה ורוד
- 1/2 כפית סוכר

למילוי:

- כף שמן זית
- 2 בטטות בינוניות קלופות וחתוכות לקוביות קטנות
- מלח ופלפל שחור גרוס (לפי הטעם)
- 1/2 כפית אבקת שום גבישי
- חופן קטן של עלי טימין טרי מהגינה (אפשר גם הוי)
- 100 גרם גבינת פטה או בולגרית חתוכה לקוביות בגודל קוביות הבטטה (אני השתמשתי בפטה טימין)
- 150 גרם גבינת מוצרלה מגורדת דק או כל גבינה צהובה אחרת שיש לכם

אופן הכנה:

בקערת מיקסר עם וו גיטרה שמים את כל מצרכי הבצק ומערבלים עד שנוצר בצק אחיד. לשים מעט ביד לכדור, פוחסים אותו קצת שיהיה נוח לרדד, עוטפים בניילון נצמד ומעבירים למקרר לשעה. אם רוצים לגוון עם בצק צבעוני אפשר להוסיף 1/2 כפית כורכום לצבע צהוב, 1/2 כפית ממרח פסטו לצבע ירוק או 1/2 כפית ממרח סלק לצבע ורוד.

בזמן שהבצק נח מקפיצים במחבת עם שמן זית את קוביות הבטטה עד שהן רכות לגמרי (כמה דקות). מוסיפים מלח ופלפל שחור לפי הטעם (אני הוספתי גם שום וטימין) וממתינים שיתקרר.

מרדדים את הבצק לעלה דק בעובי 1/2 סנטימטר וקורצים עיגולים בעזרת כוס.

בתוך כל עיגול בצק מניחים קוביות בטטה, קוביות פטה ומעט מוצרלה מגוררת וסוגרים לצורת משולש אוזן המן. מהדקים היטב שלא ייפתח בתנור.

מעבירים לתבנית עם נייר אפייה ואופים בתנור שחומם מראש ל-170 מעלות במשך כחצי שעה או עד שהאוזניים מתחילות להזהיב.

- אפשר להשתמש בגבינות אחרות שיש לכם בבית, אפשר להחליף את הבטטות בקישואים, בפטריות ובצל, במנגולד ותרד - הכול יוצא טעים.
- מגישים לארוחת ערב פורימית עם סלט ירקות בצד ושמים עדלאידע.

שייק פרק מרגיע (מנה גדולה)

- מצרכים:**
- 1/2 כף זרעי פרק טחונים
 - 1-2 תמרי מג'הול מגולענים
 - בננה
 - 1/2 כוס חלב שקדים או מים
- (כמות הנמצאים בהתאם לסמיכות שמרבים)

מכניסים הכול לבלנדר לערבול. שותים, נהנים ונרגעים.

הנוי אבר דירה

תגידו מברוק לצוות הנוי שעבר על כליו, טרקטוריו וכל מטלטליו למשכנו החדש - בעורפו של מבנה מכון החליבה • התנאים שודרגו, כולם מרוצים ויש אפילו בונוס - זריחות מטורפות • "זה היה החלום שלי", אומר יגאל דן

למקרה שחלפתם לאחרונה בכביש הנגרייה ומשהו בחורשת האורנים נראה לכם ריק בצורה מחשידה, צדקתם. בחודש שעבר ארז צוות הנוי את פקלאותיו ופינה את השטח לטובת השכונה החדשה שתקום שם מתישהו, בשעה טובה. המקום החדש שנבחר נמצא בצידו האחורי של מבנה מכון החליבה, עם הפנים לכיוון הבוסתן.

יגאל דן, מנהל הענף, מרוצה עד הגג. "המקום גדול, כל הכלים המכניים והציוד תחת קורת גג אחת. לא צריך לפרוק כל פעם ולהעמיס. אנחנו נכנסים ישר פנימה עם העגלה. יעילות, קיצור זמנים, זה שם המשחק".

צעד מבורך?

"בטח. ככה בדיוק ראיתי את הדברים. זה היה החלום שלי. נוף פתוח, הרים ממזרח וזריחות מדהימות".

מה אתם עושים בימים אלו?

סיימו לא מזמן את הפרטת המים הציבוריים במערכות ההשקיה של שכונת דקלים, זו השכונה הראשונה בפרויקט. כרגע עוסקים בטיפול שוטף וגיזומי עצים".

תגיד, עדיין טובלים פתי בר בתה של הבוקר?

"מה פתאום. נפגשים בשש וחצי, קפה זריז תוך כדי התארגנות ויוצאים למשימות. הסגנון השתנה. כבר אין ארוחות בוקר ארוכות. באים, אוכלים וממשיכים הלאה. אין זמן לפינוקים".

הנויניקים. מימין: יובל פסח, יגאל דן, שייקה מלך | צילום: מערכת העיתון

פורים זה בטבע שלנו

צולם ביום חול ברחבי נען

רעל בעיניים. זחל זנב הסנונית בגינת הפרפרים | צילום: מיכאל צביאלי

בחפץ חשוד אסור לגעת, וגם לא להתקרב

זחל **זנב הסנונית** צובע את עצמו בצבעי אזהרה מפחידים כדי לאותת לטורפים - "לא כדאי לכם לאכול אותי, אני רעיל!". בפועל הוא דווקא חביב ובעל חוש הומור, אבל מה לא עושים בשביל שלא יטרפו אותך.

מפלגת עלה ירוק

הזחל של **הגרן הסנא** גדל בהמוניו על שיחי הכסיה הסוככנית השתולים ברחבי נען או על עצי כסיית האבוב שמתמלאים באשכולות של זהב בקיץ. אך למרות שהוא נפוץ מאוד רוב השנה (אפריל עד דצמבר), קל מאוד לפספס אותו - וזה רק בגלל התחפושת המצוינת שלו. הזחל מתחפש לעורק המרכזי של עלה הכסיה שעליו הוא גדל. טורפים יתקשו למצוא אותו בין סבך העלים בתחפושת כזאת. למעשה, גם אתם תתקשו לאתר אותו, אפילו אם עשרות זחלים יעמדו מול העיניים שלכם.

מתחפש לעורק של עלה. זחל של הגרן הסנא בגינת הפרפרים | צילום: אייל מצליח

חיים אתגר, לטיפולך

והמתחזה הגדולה מכולם, הזוכה בנשף המסכות המקומי, היא כמובן... הדבורנית!

העתק של דבורה. דבורנית ליד חורשת חלופ | צילום: אייל מצליח

עיניים בגב

כחלילים רבים, כמו **כחלון האפון** שבתמונה, משתמשים בתחפושת יעילה מאוד כדי להתחמק מטורפים: הם מציירים על הכנפיים האחוריות שלהם זוג עיניים מדומות ומגדלים שני מחושים מזויפים מאחור - התוצאה היא ראש מדומה בצד האחורי של הגוף. כאשר הפרפר עומד ניח, הוא מזיז את הראש המדומה בתנועה מעלה-מטה כך שטורפים נמשכים באופן טבעי לראש המזויף. הפרפרים יכולים להמשיך ולהתעופף גם עם ביש דבזב, אבל לפחות הראש האמיתי נשאר שלם.

שומר ראש. כחלון האפון בדשא המעבדה | צילום: אייל מצליח

מלצר, אני רוצה את מה שהחיפושית היא הזמינה

לגזר הקיפח יש תחפושת מקורית בהחלט - במרכז התפרחת הלבנה מתנוססת קבוצת פרחים עקרים, שחומים או סגולים, הנראים מרחוק כמו חיפושית או זבוב. חרקים אחרים שמתעופפים בסביבה רואים את החרק המזויף כשהוא בולט על רקע התפרחת הלבנה ונמשכים גם הם להאביק את הצמח. כי היי, אם "החבר" שלהם נהנה מהסעודה, למה שגם הם לא יהנו?

הזיהה מחיקויים. גזר קיפח עם חרק מזויף בחורשת חלופ | צילום: אייל מצליח

חרשתם כל מדף במחסן התחפושות ושום כיוון לא ציץ? אל יאוש. הטבע המקומי דואג לכם ומזמן כמה רעיונות מפתיעים, ממש כאן, מתחת לאף.

אתם לא צריכים ללכת רחוק כדי לראות, נגיד, זחל שמתחפש לעלה, עכביש שמתחפש לפרח וזבוב שמתחפש לדבורה. תוכלו לפגוש אותם פנים אל פנים ברחבי נען, בחורשות ובגינות הציבוריות, ואפילו בגינה הביתית. ושתדעו, לא רק עולם החי פושט ולובש תחפושות שונות ומשונות, גם הצמחים משתתפים בנשף המסכות המקומי. יצאנו לשטח ללקט לכם כמה דוגמאות והוכחות חותכות, אולי עוד תספיקו לקבל השראה ולא לתר בזריזות תחפושת שווה.

תיזהרו מהדבורה - היא עוקצת!

כמעט. אבל לא. זו לא דבורה וזה בכלל לא עוקץ. הרחפן המתעתע הוא זבוב ממשפחת הרחפנים שהתחפש לדבורה. ותגידו לי אתם - מי יעד להתעסק איתו עם תחפושת עוקצנית שכזו?

זו לא גברת זה אדון. זבוב מחופש בחורשת חלופ | צילום: גלית יערי

זה פרח או עכביש?

סרטביש הפרחים התחפש כאן לתפרחת של גזר קיפח, ומחכה לטרף מזדמן; איזה זבוב חסר מזל או פרפר קטן. אגב, אם הסרטביש יעבור לפרח צהוב כמו חרצית או סביון - הגוון שלו ישתנה לצהוב! ככה זה כשיש לך כמה תחפושות בארון - אתה יכול לבחור את התחפושת לפי צבע הפרח או מצב הרוח שקמת איתו.

למי קראת גזר קיפח. סרטביש הפרחים בחורשת חלופ | צילום: גלית יערי

באה לאסוף מזון והפכה למנה עיקרית

הדבורה המסכנה נמשכה לפריחת ההדרים הריחנית, אבל לרוע מזלה הפכה בעצמה לארוחת הצהריים של אחד הפרחים המפתים. אה, והפרח אינו פרח כמובן, אלא **סרטביש לימוני** בתחפושת. ככה זה כשהאוכל מגיע אליך ישר לצלחת.

משלוח עד הבית. הדבורה לא עמדה בפיתוי וסיימה אצל הסרטביש הלימוני בבנדס

צילום: אייל מצליח

הירוק היום ירוק מאוד

מישהו רואה כאן נימפה של חגב בין גבעולי הדשא או שהעיניים שלכם כבר מבולבלות לגמרי?

תפסתי ראש טוב על הבר. נימפה של חגב בבוסתן נען | צילום: גלית יערי

אהרלה זכה לריקוד משותף עם אסתר שילה - יעקב חתום קבע בעמדה משנת 2006 - רפי מכור לאווירה הנדירה של כיף נטול חשבונות - אורן מודאג מכישורי השתייה המוגבלים מאוד של חברי נען - ארבעת הברמנים המיתולוגיים של מסיבות פורים מתגעגעים למוסד הכי לוהט בקיבוץ (גם אנחנו), שומרים על קשר שתיקה לגבי מה שראו עיניהם (וטוב שכך) וחושפים את גיבור העל המועדף עליהם (מי אמר וונדר וומן ולא קיבל)

אהרלה פוקס

על הבר: 4 שנים

באזרחות: ברמן בקיבוץ נחל עוז (ועל הדרך גם מזכיר).

סודות שרואים מאחורי הקלעים: "הראשונה שהתייצבה על רחבת הריקודים כל שנה הייתה אסתר שילה. השקתי אותה כוסית ספרייט וזכיתי לריקוד משותף. היא תמיד אמרה בגאווה: 'אף פעם לא פספסתי מסיבת פורים בנען'. אישה אגדה."

הקוקטייל האולטימטיבי לחבר קיבוץ שכבר שנה לא ראה מסיבה: "מערבבים הכול מכל, כי אף אחד כבר לא רואה, לא מרגיש ולא יודע מה הוא שותה."

לאיזה גיבור-על היית מתחפש השנה?
"וונדר וומן. לכבודה של הדס".

רפי ניקסון

על הבר: "מי זוכר. המון שנים. מהימים של לפני ההפרטה, כשהמסיבות עוד היו באולם ספורט".

באזרחות: בין המפעל להרפתקה הבאה. בינתיים מעמיד סירים באהבה.

סודות שרואים מאחורי הקלעים: "שומר על זכות השתיקה. ראיתי כבר הכול. אבל מה שהכי מעניין אותי זה הקטע של המפגש עם הקהילה בכל הגילים, כולם מחייכים, פעם בשנה של כיף נטול בלי חשבונות. אוהב לתת שירות ולהרגיש שותף לעשייה."

הקוקטייל האולטימטיבי לחבר קיבוץ שכבר שנה לא ראה מסיבה: "יש חברים שמגיעים אלינו לבר וזורקים שמות של קוקטיילים ('תן לי סן פרנסיסקו!') בלי לדעת אפילו מה המרכיבים שלו. אנחנו מערבבים להם משהו וכולם מרוצים. אז לאחר הסגר תנו לנו בפורים איזה סן פרנסיסקו, לא משנה מה יש בפנים, העיקר שיהיה עם שם של חו"ל!"

לאיזה גיבור-על היית מתחפש השנה?
"לדנידין. רואה ואינו נראה".

פז'ונגל פורים

שישי 5.3 הפקות רוננו

פינתנען

יעקב אליעזר

על הבר: Since 2006

באזרחות: חשמלאי. מוזג לכם חשמל עד הבית.

סודות שרואים מאחורי הקלעים: "מה שקורה בפורים - נשאר בפורים. אבל בכללי - כל שנה זו חוויה חדשה; לראות את כולם נהנים, גם צעירים וגם מבוגרים. אני פשוט מרגיש מאושר".

הקוקטייל האולטימטיבי לחבר קיבוץ שכבר שנה לא ראה מסיבה: "על זה מוסמך לענות רק שר המשקים, אורן ברנד. אנחנו הזרוע המבצעת".

לאיזה גיבור-על היית מתחפש השנה?
"איש הנצח. שאמשיך להיות ברמן כל שנה".

אורן ברנד

על הבר: "מעל עשור. נשף הפורים של נען נהיה שם דבר, מוסד שמושך אליו קהל גדול ונאמן. לפני כמה שנים שדרגנו את החגיגה והחזרנו לחיים את מסורת הרוננו שאוסף את החברה מרחבי המשק ומוביל אותם אחר כבוד היישר אל המסיבה בחדר האוכל".

באזרחות: אבא לשלושה, עובד בנירלט בתחום צבעי התעשייה ומטפל זוגי בפוטנציה (אחרי חמישה שוטים).

סודות שרואים מאחורי הקלעים: "למען הסר ספק, אני חתום על סודיות. יכול רק לציין שכישורי השתייה המוגבלים מאוד של בני ובנות נען - כמות הנפלים ששתייה לא מבוקרת ולא מקצועית בעליל סיימה להם את המסיבה כבר בשעתה הראשונה ומצאו עצמם זרוקים ללא הכרה על הדשא מול הרחבה (במקרה הטוב), או במקומות אטרקטיביים פחות במקרים אחרים - דורשת מכולנו השקעה ואימון מוגברים יותר לאורך השנה".

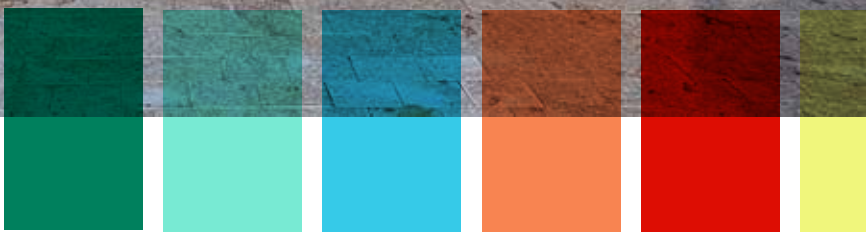
הקוקטייל האולטימטיבי לחבר קיבוץ שכבר שנה לא ראה מסיבה: "COVID-19 - מצרכים: בקבוק בירה קורונה, שוט טובי 60. מתכון: שותים את בקבוק הקורונה מהר ככל הניתן (גג 5 שלוקים), מיד לאחר מכן דופקים שוט של טובי 60. אם תחזרו על פעולה זו מספיק פעמים תשכחו מהקורונה (ומשאר הדברים שיקרו לכם באותו הערב). הבהרה: אין להתייחס לאמור לעיל כייעוץ מקצועי, ובטח שאינו מהווה תחליף לקבלת החיסון".

לאיזה גיבור-על היית מתחפש השנה?

"התחפשתי כבר בפורים 2011 לגיבור על - רב"שנו מלך הפלאפל. זה נגמר רע. התחלתי גיבור על וסיימתי גמור על. על הפנים".

מגילת אסתר
לראש חודש
הקרנת הבכורה
ראשון הקרוב 28.2
בחגיפורים

כיתת חתם על סט הצילומים לסיפור מגילת אסתר | צילום: מערכת העיתון